SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 184. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 28, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 28-го ВЕРЕСНЯ 1994. Ч. 184. РІК CI

Л. КРАВЧУК ВИГРАВ ВИБОРИ НА ДЕПУТАТА

Теребовля (УНІАР). — Леонід Кравчук, колишній Президент України отримав підтримку 87.4 відсотка виборців, які 25-го вересня взяли участь у виборах до Верховної Ради України у Теребовлянській виборчій окрузі.

За кандидатуру Новосільського, що представляв ну цій окрузі Українську Консервативну Республіканську Партію, проголосували 10—12 відсотків виборців. Загалом участь у голосуванні взяли близько 85 відсотків виборців округи. Близько півтори тисячі з них викреслили з бюлетенів обох кандидатів.

Л. Кравчук

Помер Я. К. Шептицький

Ню. Йорк (Р. Голіят). — Анна Шептицька, дружина св. п. Яна Казимира Шептицького повідомляє, що 6-го вересня 1994 року помер у Варшаві її муж на 87-му році свого трудолюбивого життя. Похорон відбувся на родинному цвинтарі в Лабунях 10-го вересня 1994 року.

Св. п. Ян Казимир Шептицький, племінник Митрополита Андрея Шептицького, продовж років обороняв добре ім'я свого стрия. Коли під час комуністичного режиму в Польщі тодішня преса постійно нападала на Слугу Божого Андрея, Я. К. Шептицького був єдиним, який спростовував неправду тамтешніх писаків. Він відвідував Кардинала Стефана Вишинського, який крім писань тодішньої преси, нічого не знав про Митрополита Андрея, інформував його про діяльність і працю святоюрського святця. Він відвідував і теперішнього примаса Польщі Кардинала Юзефа Ґлемпа, даючи йому точні інформації про благородну працю свого стрия.

Св. п. Я. К. Шептицький є єдиним поза межами України, який продовж років збирав матеріяли, які відносилися до роду Шептицьких. Він брав участь у святкуваннях Тисячоліття Хрищення України, яке так величаво відбулося у 1988 році в Ченстохові. Кілька років тому з ініціятиви Єпископа Василя Лостена в Ягайлонському університеті відбувся симпозіюм присвячений св. п. Митрополита Андрея, учасником якого був також Я. К. Шептицький.

Св. п. Я. К. Шептицький

Батька св. п. Я. К. Шептицького, Олександра Шептицького, німці розстріляли в 1942 році в Замостю.

Покійний осиротив дружину Анну, дітей, внуків і правнуків.

ДОПОВІДЬ О. МОРОЗА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український Конгресовий Комітет Америки та Українська Американська Координаційна Рада влаштовують доповідь голови Верховної Ради України Олександра Мороза. Доповідь відбудеться у суботу, 1-го жовтня, о год. 2-ій по полудні в залі УНДому, 142 Друга аве. в Ню Йорку. Після доповіді — кава і солодке. Вступ — 10 дол. від особи.

В. МАСОЛ ЗВІТУВАВ ПРО ЗАБОРГУВАННЯ

Київ (Р. Р.). — Тут 21-го вересня на сесії Верховної Ради України виступив прем'єр Віталій Масол з інформацією про підсумки наради голів урядів країн Співдружности Незалежних Держав. За його словами учасники зустрічі розглянули понад 30 питань, з яких чотири стосувалися відзначення 50-річчя перемоги над гітлерівськими військами. Головним питанням, як уже інформовано раніше, було створення захисту Міждержавного економічного комітету (МЕК), узгоджено проблеми соціяльного захисту громадян, вояків і жертв катастрофи в Чорнобилі.

Щодо ситуації в Україні, В. Масол змалював дуже песимістичну картину. Він сказав, що Україна неспроможна сплатити борги, які складають величезні суми: за ґаз Туркменістанові і Росії — 2.6 біл. дол; державний борг Росії — 2.5 біл. дол. і ще десятки мільйонів долярів Україні коштує обслуговування цих боргів. Загалом усім країнам Україна винна майже 7 біл. дол.

Депутати зауважили, що 2.5 біл. долярів — це загальний борг підприємств України підприємствам Росії, який Україна чомусь зарахувала як державний, в той час як Росія відмовилась це зробити. Виникло питання і про те, хто і чому це зробив. В. Масол сказав, що документи підписав Віктор Пинзеник коли був віцепрем'єром-міністром. Те, що було назване прізвище винного, депутати прийняли оплесками, але ніхто так і не вніс конкретних пропозицій як сплатити борги.

Міністер економіки Роман Шпек повідомив, що вживає заходів з метою отримати від міжнародних фінансових організацій кредит в сумі 900 міл. дол. ще до кінця року.

ЛЕТУНИ ЗСА ПЕРЕБУВАЮТЬ В УКРАЇНІ

Київ (УНІАР). — В Україні перебуває делеґація військово-повітряних сил ЗСА на чолі з полковником Джеймсом Гекінсом. Це перший раз Україну відвідують бойові літаки повітряних сил ЗСА.

Під час перебування в Україні американська делеґація, у складі якої є також летуни — ветерани Другої світової війни, візьмуть участь в урочистостях з нагоди 50-річчя військової операції „Френтік", яка проводилась у 1944 році американськими летунами, частина яких на той час базувалась у Польщі.

У програмі святкувань, які проходили у Полтаві, наземний огляд і показові полети українських стратегічних бомбардувальників типів ТУ-160 і ТУ-22МЗ, винищувача типу СУ-27, інших військових літаків, легкомоторних апаратів і плянерів, стрибки парашутистів тощо. Американські летуни та спеціялісти в свою чергу ознайомлять українських колеґ з технікою військово-повітряних сил ЗСА: літаками типів Б-52, Б-1 і КС-10.

ВІДЗНАЧАТЬ РІК УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

Ню Йорк. — На заклик Світового Конгресу Українців і рішення Українського Конґресового Комітету Америки та Української Американської Координаційної Ради заплянувано відзначити Рік Української Родини в ЗСА.

У зв'язку з цим 8-го вересня ц. р. відбулася перша нарада, щоб розглянути й оформити пляни здійснення цього відзначення. На цій нараді вирішено покликати до життя Крайовий Комітет Відзначення Української Родини в ЗСА і вибрано його керівні органи в такому складі: голова — Варка Бачинська, заступники голови — Марія Лозинська, Володимир Сохан, Евген Івашків і Микола Галів, секретар — Осип Труш, касир — Андрій Ластовецький, імпрезові референти — Мирослав Шміґель і Ярослав Рубель, відповідальні за проведення наукової конференції — Володимир Стойко і Василь Калинович, пресовий референт — Ігор Длябога, члени — Ліда Микитин, Надія Савчук, Надія Татчин, Марія Василик і Володимира Ганкевич.

Нарада намітила основні напрямні діяльности, а на наступних слідуючих нарадах будуть розглянені подробиці пляну відзначення. У першій фазі діяльности рішено звернутися з проханням до єпископів Українських Церков, щоб в усіх церквах у день свята Покрови Пречистої Богородиці, 16-го жовтня, були відслужені Служби Божі в намірені української родини. Устійнено, що крайовий комітет відзначить день Української Родини у Ню Йорку в Українському Нродному Домі в неділю, 11-го грудня ц. р. о год. 1:30 по полудні конференцією з доповідями і короткою мистецькою програмою. Щодо відзначень по інших громадах, то про дати й характер цих відзначень, які мають відбутися перед закінченням 1994 року, рішатимуть місцеві комітети, якщо такі будуть створені.

Конференція має намічені такі теми: „Роля батька в українській родині", (прелеґент — проф. Леонід Рудницький), „Мати-берегиня української родини" (прелеґент проф. Марта Хом'як), „Психологічний елемент в збереженні української родини" (прелеґент — проф. Іван Головінський), „Роля Українських Церков у збереженні української родини" (прелеґент — о. д-р Андрій Чировський),

Державний департамент хоче поділити свій европейський відділ

Вашінгтон (Бюро УНС). — Як стало відомо, у Вашінгтоні Державний департамент ЗСА має у пляні в найближчому часі поділити своє европейське бюро на дві частини. В тому пляні справи усіх народів колишнього СССР мають належати до одного бюра, а справи решти Европи до другого.

Директор Бюра УНС у Вашінгтоні Евген Іванців зложив листовний протест до усіх членів Сенату та Палати Репрезентантів, що належать до комісії заграничних справ, звертаючи їхню увагу, що такий поділ відділить держави колишнього СССР від їхніх сусідів, як Польща, Словаччина, Угорщина, Румунія, Болгарія і Чеська Республіка.

Відділення України та інших колишніх членів СССР від усіх інших викликує ще більше враження, що ЗСА признає намагання Росії домінувати серед тих народів і стреміти до нового злучення під доменою Росії.

Останні заяви Президента Билла Клінтона і американського амбасадора до ООН ще більше вказують на те, що ЗСА підтримує сильно Росію у її намаганні домінувати у Центральній та Східній Европі.

А. Козирєв відвідав Україну

Київ (Р. Р.). — Тут 22—24 вересня перебував з офіційними відвідинами міністер закордонних справ Росії Андрей Козирєв, який підготовляє приїзд в Україну президента Росії Боріса Єльцина, перенесений на кінець жовтня.

На летовищі в Борисполі Козирєв сказав журналістам, що надає цим відвідинам великого значення, особливо, з огляду на підготовку українсько-російського договору, який визначить відносини між обома державами на довший час.

Того ж дня Президент України Леонід Кучма прийняв А. Козирєва і вони спільно обговорили подробиці майбутньої зустрічі двох президентів та узгодили деякі питання міждержав-ного широкомаштабного договору України з Росією. Президент Л. Кучма висловив задоволення тим, що сторони знайшли спільну мову при вирішенні най-складніших питань і також певність, що і в решті питань буде знайдено вирішення.

На зустрічі з головою Верховної Ради України Олександром Морозом А. Козирєв висловив надію на те, що двосторонній українсько-російський договір незабаром буде узгоджений остаточно і підписаний, оскільки обидві сторони продемонстрували „серйозні зміни у бік розуміння прав одна одної". Погодився Кози-рєв із тим, що в договорі необхідно підтвердити непорушність кордонів і цілісність територій обох держав. Щодо проблем Чорноморської фльоти, то і тут, за словами Козирєва, „намітився конструктивний підхід", Міністер закордонних справ Росії повідомив, що вже підготовлено і узгоджено питання щодо нерухомого майна колишнього СССР за кордоном і для амбасад України виділені приміщення у 36-ох державах, залишилося оформити це юридично.

На спільній пресовій конференції міністер закордонних справ України Геннадія Удовенка та А. Козирєва, Удовенко сказав, що у миротворчих операціях на території СНД Україна не зможе брати участи в повному обсязі через свою позабльоковість, але підтримуватиме Росію. А. Козирєв висловив думку, що питання про подвійне громадянство, як і про недоторканість кордонів, також повинно бути зафіксоване в українсько-російському договорі. За його словами, деякі питання ще треба узгодити, але загалом суперечностей немає, є лише нобхідність ще раз обдумати і зважити формулювання.

В.КЛІНТОН І Б. ЄЛЬЦИН ВИСТУПИЛИ В ООН

Ню Йорк. — У понеділок, 26-го вересня, на 49-ій сесії Генеральної асамблеї ООН виступили президент З'єднаних Стейтів Америки Билл Клінтон і президент Росії Боріс Єльцин.

У своїй промові президент Б. Клінтон проголосив, що скасовує всі економічні санкції проти Гаїті, за вийнятком тих, які обмежують військову хунту, покищо правлячу в тій державі .В найближчі дні відновиться цивільний повітряний зв'язок між ЗСА і Гаїті, будуть розморожені гаїтянські вклади в американських банках, стануть можливими різні фінансові угоди, розвиватиметься туризм.

Б.Клінтон заторкнув також боснійську проблему, зокрема можливість скасування ембарґа на доставу зброї боснійським мусулманам, а також запропонував нову мирну ініціятиву — провести міжнародні переговори, присвячені подоланню небезпеки, яку несуть людству щонайменше 85 мільйонів мін, котрі залишилися в землі у різних країнах світу після воєнних дій.

Щодо стосунків ЗСА і Росії, то президент Б. Клінтон потрактував їх як „стосунки партнерства, коріння якого — в демократії. Це партнерство не цілковитої згоди, але справжньої взаємної поваґи".

Президент Росії Б. Єльцин у своєму виступі запевнив, що від 1991 року „Росія існує як демократична держава" і що сутність її полягає у викоріненні „спадщини тоталітаризму". Б. Єльцин підлреслив, що „Росія готова до рівноправного співробітництва в межах міжнародної спільноти, яка, у свою чергу, повинна прийняти Росію відкриту, Росію діючу." Він також вимагав від ООН надання Росії права на „миротворчу" ролю в межах колишнього СССР.

Того ж дня Б. Єльцин мав зустріч з американськими підприємцями, а у вівторок — зустріч з президентом Б. Клінтоном у Білому Домі.

Президент України виступить у парляменті

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 21-го вересня, пресовий секретар Президента України Михайло Дорошенко на пресовій конференції повідомив, що Леонід Кучма виступить у Верховній Раді під кінець вересня. Його виступ перенесено тому, що він готує важливі заходи у ділянці економіки, спрямовані на отримання фінансової допомоги від міжнародних організацій. „Завершуються переговори з Міжнародним валютним фондом і незабаром має бути підписаний меморандум", — сказав М. Дорошенко.

На пресовій конференції виступив також керівник адміністрації Президента Дмитро Табачник, який повідомив, що Президент Кучма мав надіслати повторне подання до Верховної Ради України з пропозицією розглянути на сесії питання щодо приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ). Раніше таке подання надіслав до Верховної Ради колишній Президент Леонід Кравчук.

Парляментарна фракція Руху протестує

Київ (УНІАР). — З приводу рішення сесії Верховної Ради про припинення будівництва нафтового терміналу в Одесі, Фракція Народного Руху України оприлюднила заяву, підкреслюючи надзвичайну стратегічну важливість цього об'єкту. Автори зазначають, що питання про його будівництво повинно бути розглянене лише у контексті національної безпеки України.

Як зазначується у заяві, „Фракція Нродного Руху України підкреслює, що результати голосування скеровані на закріплення дальшого політичного тиску та економічного шантажу з боку Росії. Фракція НРУ разом з іншими депутатсь-кими групами та окремими депутатами, які стоять на державницьких позиціях, звертається до вищих чинників влади України, всіх громадян і організацій, хто вболіває за долю України, її економічне процвітання, зробтитис все можливе, щоби антиукраїнський лобізм не отримував перемог у нашій державі".

Допомога сиротам в Україні — велике завдання

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли редакцію „Свободи" відвідав непересічно здібний, майже сліпий, Ярослав Кльоц з України з ним прийшла не лише його мати Таїса, але й Марія Йовик, у домі якої ці гості перебувають. У розмові з нами, Ярослав відразу пояснив, що йому вдалося приїхати на лікування до ЗСА завдяки організації „Сиротинець", що оплатила йому дорогу та постійно допомагає дома.

М. Йовик розповідає в редакції про акцію „Сиротинця".

М. Йовик репрезентує цю організацію, яка й постала за її ініціятивою — то ж хто може краще пояснити її завдання, як не вона?

Отож одного дня вдалося зробити аж два інтерв'ю, бо розмова з М. Йовик була не менше цікава, а ще коли і молодий гість з таким ентузіязмом давав свої заввагн до діяльности організації.

— Знаєте, — вияснював він, — діти в Україні уважають великим святом, як мають можливість ходити до „Сиротинця" на лекції, які для них там відбуваються, і вивчати про Україну! А ще яка це поміч, як вони дістають своїх 15 дол.

— Це справді так є — вияснює М. Йовик, — бо таких „щасливців" ще не багато. Тепер ми маємо спонзорованих лише 170 дітей, півсиріт чи сиріт, і це горстка в порівнянні з потребами.—

— А як їх вибирається? Чи це напевно не такі „вибрані", як ми часом бачили у інших допомогових акціях, де користали діти „чиновників", замість дійсно потребуючих?

— В тому ми дуже обережні. Наша організація в ЗСА співпрацює тісно з Жіночою Громадою в Україні, а точно кажучи, із її шостим відділом під керівництвом Раїси Гоц. Саме жінки у цьому відділі вишукують потребуючих сиріт, які не мають

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

З ПОЧАТКОМ ДРУГОГО ЕТАПУ операції міжнародних миротворчих сил на Гаїті в ній візьме участь і Норвегія, виділивши для цієї цілі символічну кількість поліціянтів — п'ять осіб. Водночас Норвегія внесе у Фонд демократичного розвитку Гаїті 50,000 дол. Таким чином, Норвегія стала 20-ою країною яка приєдналася до міжнародних зусиль, спрямованих на розв'язання гаїтянської кризи.

МОСКОВСЬКІ ІНФОРМАЦІЙНІ АҐЕНТСТВА повідомляють, що в найближчі дні голова російської Ліберально-демократичної партії Владімір Жиріновський відвідає Ірак і Північну Корею. У Пйонґянґ він прибуде 3-го жовтня і матиме зустріч з Кім Йонґ Ілем, новим лідером комуністичної Кореї. „Це буде дружня візита, спрямована на розвиток міжпартійних і міжпарляментарних зв'язків",— сказав два дні тому на пресовій конференції в Москві В. Жиріновський.

У СМУЗІ ҐАЗИ ВІДБУЛАСЯ чергова зустріч прем'єр-міністра Ізраїля Їцака Рабіна і голови Палестинської визвольної організації Ясіра Арафата. Вони обговорювали питання виборів до Ради автономії, в яких мають взяти участь мешканці Ґази і всієї території західнього берега ріки Йордан. Палестинці призначили ці вибори на 1-ше листопада, однак ізраїльська сторона наполягає на пізнішій даті. Під час зустрічі також заторкувалися питання безпеки ізраїльських громадян на території палестинської автономії, оскільки палестинські екстремісти продовжують виступати проти ізраїльсько-палестинської угоди.

ЦИМИ ДНЯМИ НА МОСКОВСЬКІЙ міжбанківській валютній біржі безпрецедентно зріс курс американського доляра — відразу на 125 точок. Коментуючи цю подію, російські фінансові експерти підкреслюють, що курс доляра дотепер вдавалося стримувати валютними інвестиціями. Тим часом російські гроші втратили всяку вартість, тому кожна трудова людина вбачає в доляровi єдиний спосіб зберегти зароблене від знецінення. Раптове підвищення курсу рубля тяжко позначиться на матеріяльному становищі більшости працюючих росіян.

В АМЕРИЦІ

КОМПАНІЯ „ТАЙМС МІРРОР" провела громадське опитування на тему: хто більше дістав би голосів, якби президентські вибори в ЗСА відбувалися вже сьогодні — президент Билл Клінтон, сенатор Боб Дол чи генерал у резерві Колін Павелл? Згідно з вислідами опитування, Б. Дола у боротьбі з Б. Клінтоном підтримало б 49 відсотків виборців, а Б. Клінтона — 46 відсотків. Значно кращу перемогу дістав би К. Павелл —тепер його підтримує 51 відсоток виборців.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ 16 РЕСПУБЛІКАНЦІВ, які претендують на вакантні або зайняті демократами місця в Сенаті, оприлюднили плян, який вони здійснюватимуть, якщо на загальних виборах 8-го листопада Республіканській партії вдасться дістати більшість місць у Сенаті. Плян складається зі семи точок. В них, між іншим,мова йде про збалансовання бюджету та значне зменшення податків.Лора Тайсон, голова Ради економічних експертів президента Билла Клінтона, піддала гострій критиці плян республіканців, назвавши його „утопією".

КЕРІВНИЦТВО КОРПОРАЦІЇ Швайцарського банку проголосило, що не зважаючи на запропоновані нюйорською міською управою умови зменшення податків, банк переїде з Мангеттену до Стемфорду, Конн. Це рішення є невтішним для Ню Йорку, який намагається зберегти в межах міста престижеві компанії, і навпаки — дуже вигідним для Стемфорду, який у скорому часі може стати одним з найбільших фінансових центрів світу. Секрет успіху полягає в тому, що уряд стейту Коннектикат запропонував Швайцарському банкові менші податки, ніж Ню Йорк.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Погоня за новинами

Хто з свого професійного обов'язку стежить за вістками у великій американській пресі і слухає щоденні телевізійні передачі з найкращими фаховими коментаторами, той стрічається з парадоксальною ситуацією: у другій половині вересня настав „огірковий сезон", наче серед найбільшої літньої спеки. Славетні своїми найбагатшими інформаціями внутрішнього і міжнародного характеру, „Ню Йорк Таймс" заповнений вічно ще тематикою Гаїті. У телевізійних передачах усіх каналів найчисленнішими вістками є вбивства, насильства, злочини. Американці цікавляться тепер більше, як колинебудь раніше справами свого міста і стейту, але життя не припинилося і час не стоїть на місці. А втім, усі речі роблять люди і за кожний стан у кожному часі відповідають люди.

Мало, мабуть, є вже осіб в Америці, які не прийшли до переконання, що ціла політична атмосфера в цій країні настала під впливом вже не ліво-ліберальної, а просто щораз імпровізованої, безплянової і невідповідальної політики державної верхівки. Історія з Гаїті ще не закінчилася і може трагічно закінчитися.

І з України нема добрих вісток. Зберігається адміністраційну систему рад, зберігається колективізацію сільського господарства, мови нема про проголошення рідної демократичної конституції і про заведення рідної валюти, і до всього балагану долучилася ще проблема мови: за три роки державности українізація в Україні зробила такі мізерні поступи, що під загрозою опинився закон про державну українську мову, до якого дехто хоче причіпити "офіційну" російську мову. Якщо це сталось би, то це було б перемогою русофільської політики Америки: вона зможе покликуватися на сам український парлямент (Верховну Раду), який завертає до общепонятного язика.

Сумно стає, бо опинилися ми в ситуації, коли ані в Америці, ані в Україні, ані в українській діяспорі не стало одиниць лідерського формату. Вони були в маленькій східній Галичині між Сяном і Збручем і тоді, за польської влади між двома світовими війнами, у тій маленькій Галичині зроблено чуда в ділянці рідної кооперації і в ділянці культури, всупереч усій безоглядній польській політиці національної асиміляції. Численна українська еміграція, яка настала, як жертва Другої світової війни, створила в Америці, Канаді й Австралії мережу установ і організацій, проте вже сьогодні та мережа корчиться і перспективи майбутнього дуже сумні. Нема провідної верстви в Україні, нема її в діяспорі.

Висновком оцих реалістичних, а не песимістичних міркувань не є „не тратьте, куме, сили, спускайтеся на дно". Український народ залишиться, залишиться українська земля, а якщо сучасне покоління не в силі визволитися з тенет "радянської республіки" і не в силі зрозуміти, що таке держава, то виростуть нові покоління, які думатимуть і діятимуть державницькими категоріями. І всі активні діячі української діяспори виконуватимуть свій громадський обов'язок, поки дозволить їм Всевишній жити. І напевне Америка переживе нинішній період занепаду — добрі знавці відносин заповідають, що вже недалекі листопадові вибори виявляють реакцію проти теперішнього Уряду. Не тільки самі республіканці критикують демократичного Президента і його Уряд. Ось колишній демократичний президент Джиммі Картер, вернувшусь до своєї Джорджії, заявив, що йому стидно за політику супроти Гаїті, за ембарго супроти того бідного краю, Картер, який покищо врятував Клінтона з великої халепи.

„Ще так не було, щоби якось не було" — по-філософськи думав український селянин. Його повна правда, це не фаталізм, а також реалізм.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Михайло Воскобійник

БОРОТЬБА ЗА МОВУ — БОРОТЬБА ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ

II

Україна завдяки згаданим чемпіонам вирушила у свій новий історичний похід незалежної державности. Хто хотітиме цей похід тепер зупинити? Надіємося, що Президент Кучма і його дорадники увіллються у цей похід. Надіємося, що вони не виберуть шлях знеславлення українських ідеалів і себе особисто. Питання мови — це питання політичної рішучости — устояти і витримати наступ на нашу націю в нових умовах. Політичність цього питання загострив штаб дорадників Президента Кучми, щоб зруйнувати здобутки епохи Кравчука.

Боротьба за українську мову — це боротьба за святая-святих народу, що прагнув звільнитися від терору й упослідження. Це боротьба за органічний символ української ідейности, чести народу. Економічні труднощі в Україні — надто важливі причини для дестабілізації і турботи за долю народу і незалежности України. Але не менш важливо витримати боротьбу за існування і поширення української мови і культури на території всієї України, як вияву зрілости і єдности народу.

Лишається і досі неясним питання про те, яка різниця в інтерпретації Л. Кучми і його ірраціональних дорадників-технократів між „державною" українською мовою і „офіційною" російською? Що перевищує — „офіційність" чи „державність" мови? Чи не є це синонімами того ж самого поняття — державність і її офіційність? Важливість цього питання в тому, що із словникової проблеми воно переростає у важливу політичну справу. Який народ є основним народом на території України? Чиї інтереси Президент України мусить пильнувати у першу чергу? Звичайно, не в останню чергу мусять бути інтереси українського народу.

Упирається це питання у кардинальну справу — соборности українських земель. Люди Кучми і він сам (інспіратори і керівники) мусять усвідомлювати, що мир в Україні, а значить і здійснення президентом політичної і економічної програми, залежить від мирної соборности українських земель в єдиній соборній державі. Підкреслюємо, від цього залежить мир в Україні. Від цього залежить недоторканість і стабільність українських кордонів і на сході, і на заході, і на півдні (Крим). Не можна припустити ні на хвилину, щоб західньоукраїнські землі — Галичина, Волинь, Буковина, Закарпаття, відносно недавно з'єднані з основною Україною, — адоптували себе під домінацію російської мови, яку вони ненавидять, як мову поневолення, репресій, розстрілів. Промощування офіційної двомовности, а в дійсности домінації російської мови, — це породжувати і стимулювати міжнаціональну ворожнечу. Де ж буде тоді державна українська мова? Чи це потрібне новому Президентові, чи це потрібне українському народові і спокоєві в Европі? Адже це шлях, що може привести до громадянської війни в Україні. Цього треба всякими зусиллями уникнути.

В цьому питанні важливе становище Верховної Ради України, щоб не допустити сваволі щодо офіційної двомовности України на догоду російським виборцям Кучми.

В цьому питанні також важливе становище мусить бути Комуністичної Партії України, як також, звичайно, Демократичного бльоку, націоналістичного крила виборців і всіх громадян України.

Компартія України, що опанувала верховні пости в київському центрі влади, несе відповідальність за Кучму, бо вийшов він на президентське становище завдяки підтримці комуністичного і російського бльоку виборців. Усунення яблука незгоди — питання двомовности на цьому етапі української історії — це ключ для миру в Україні і в Східній Европі.

Підкреслюємо, права російськомовної меншини в Україні, хоч і дуже чисельної, забезпечені державним законом про національні меншини, прийнятим попереднім складом Верховної Ради України. Нема ніякої потреби добавляти якісь окремі специфічні права російській меншості України, більші ніж українцям чи іншим меншинам України, бо росіяни і так мовно домінують в Україні більше, ніж українці в своїй власній українській державі. Настоювання на уведенні особливо узаконеної двомовности стає суто політичним питанням агресивного порядку, бо воно служить підриву стабільности України, як також у її міжнародних відносинах щодо міжнаціонального миру.

Питання двомовности стає тим більше серйозним, що його пропонується в той час, коли до адміністрації Кучми приходять нові люди, посвята і вірність яких до української державности ще невідомі.

Будьте пильні, щоб не роззброюватися передчасно перед загрозою для української незалежности.

Д-р Роман Барановський

„НАШУ ГАЗЕТУ Я СОБІ ПОЗИЧАЮ"

Української преси в ЗСА маємо один щоденник „Свобода" (тираж 12,500), один неповний щоденник „Америка" (т. 3,000), тижневик „Народна Воля" (т. 3,000), „Українське Народне Слово" (тираж невідомий, але правдоподібно дуже малий) — це преса забезпеченевих союзів. Крім того маємо ще ряд інших газет, з яких подаємо тут найважливіші. З конфесійних: „Сівач" (т. 9,000), „Шлях" (т. 6,000), „Український Православний Вісник" (т. 7,300), „Нова Зоря" (т. 3,200), „Віра", „Відродження", „Церква і Життя". Із преси політично-громадських організацій: „Українські Вісті" (т. 3,200), „Національна Трибуна" і „Гомін України" (т. 3,000), „Наше Життя", „Вісник ООЧСУ", „Наш Голос" (т. 1,200). З професійної преси: „Лікарський Вісник", „Вісті Українських Інженерів". Для молоді „Веселка".

Кажуть, що в ЗСА живе приблизно мільйон громадян українського походження (статистика дуже спекулятивна).

Коли прийняти, що з того числа тільки п'ята частина, тобто 200,000, користуються українською мовою, а тираж секулярної преси, тобто „Свободи", „Америки", „Українських Вістей", „Народної Волі", „Національної Трибуни" і „Нашого Голосу" виносить 23,200, то це значить, що тільки коло 24,000 передплачують і підтримують нашу пресу. Тут не враховуємо поважний тираж преси конфесійної, професійної і політично-громадських організацій.

Ці числа говорять самі за себе. І хоч здавалося б, що така кількість газет, секулярної преси, з такими мінімальними тиражами далеко не вистачальні для нашої громади, то на ділі виявляється щось зовсім протилежне.

В дійсності стан нашої преси у ЗСА невідрадний, а то й загрозливий. Наші щоденники і тижневики вдержуються тільки завдяки тому, що їх спонзори (Союзи) покривають величезні дефіцити, а інші — зменшують кількість сторінок і ледве в'яжуть кінці з кінцями. Вони постійно наражені на те, що скорше чи пізніше, якщо не найдуться добрі джерела фінансової підтримки, будуть змушені припинити свою діяльність.

Цей невідрадний стан нашої преси пояснюється часто-густо тим, що багато старших громадян відходять природним законом, а опорожнені місця читачів преси не поповнюються новими, що наша молодь не читає української преси, з малими виїмками, що пошта дуже спізнюється з доставою, і тому вістки, мовляв, застарілі, неактуальні.

Але виявляється, що існують ще й інші причини такого непринадного стану. Про це мені довелося довідатися з розмов з громадянами. Розмова звичайно велася на тему подій в Україні і у діяспорі, про наші неполадки і турботи там і тут.

Заторкуємо справу нашої мови і тривогу з приводу заяви Президента Леоніда Кучми надати російській мові статусу офіційної мови в Україні, поруч важнішої, бо „урядової мови" української, про асиміляцію нашої молоді, асиміляцію, яка проходить із страшною швидкістю, що молодь не цікавиться громадським життям, не читає української преси (за малими виїмками) і тому подібне.

В ході моїх розмов виявилося, що багато хто навіть не знав, що існують тут два поважні тижневики — „Народна Воля" і „Українські Вісті", не згадуючи про місячник „Наш Голос". А якщо йдеться про „Свободу", то мої співрозмовці залюбки позичають її собі від знайомих, щоби довідатися, де й хто помер.

Постає питання, як наша преса може існувати і розвиватися, коли наші навіть освічені громадяни не підтримують її, коли в мешканевих будинках, де поруч живуть десятки наших громадян, всі користуються одним примірником „Свободи" чи іншої газети, випозичаючи собі один від одного.

Мені тому здається, що саме оце зловісне й вбивче „Нашу газету я собі позичаю", стає гробокопателем нашої преси.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Електричні автобуси і автомобілі

Електричні автомобілі мають за собою вже довгу історію. Сама ідея електричного погону дуже проста. Замість складного рушія внутрішнього згоряння, випускні гази якого занечищують довкілля, вживається електричного мотору, що бере погін з батерії акумуляторів. Електричні автомобілі були в ужитку в Европі та ЗСА приблизно на переломі 20-их років. На жаль, їх основним недоліком була недостатня сила акумуляторів, які вимагали частих наснаг.

З огляду на кризу нафтового пального, спорудники цілого світу продумують над конструкцією практичного автомобіля з електричним погоном. При тому багато зусиль, енергії та грошей зуживається на досліди винаходу сильнішої та більш продуктивної електричної батерії.

Декілька місяців тому облетіла цілий світ вістка про те, що в Західній Німеччині, в Штутгарті, управа міста користується електричними автобусами, що наснажують свої батерії в часі зупинок або в часі їзди. Виявилося, що це т. зв. гібридні, електро-дізелеві автобуси, що їх урухомлено в Західній Німеччині в декількох містах для пробних дослідів. Метою тих пробних дослідів є перевірити, в якій мірі вони зменшують занечищення довкілля та збільшують ощадність на пальному в системі масового транспорту. Ті пробні автобуси випустила відома штутгартська фірма Мерцедес Бенц і вони дістали позитивний відгук пасажирів із-за їх мовчазної їзди та майже повної відсутности коливань.

Перший етап дослідів і проб був проведений з 20 автобусами з електро-батерійним погоном у т. зв. Рургебіті, в містах Дюссельдорф та Монтенглядбах.

Останній етап проб має бути проведений в недалекому майбутньому з поліпшеною серією гібридних автобусів, які, поряд із серією акумуляторів, будуть устатковані 6-циліндровим дізелевим рушієм, що наснажує ті батерії при постійних 2,100 оборотах на хвилину. В місті водій виключає з бігу дізелевий рушій та переключає автобус на електричний погін. Електричний мотор одержує струм з акумуляторів і працює майже безшумно та без занечищення довкілля. Наснаження акумуляторів проводиться чотирма шляхами: використанням енергії під час гальмування автобуса, під час його їзди вниз (коли електричний мотор перетворюється в генератор), влюченням перемикача до контакту заряджувальної станції в часі нічного постою та обміном зужитих акумуляторів у вимінній станції.

На думку спорудників, гібридні автобуси спроможні заощадити щонайменше 20 відсотків пального в порівнянні з конвенціональними дізелевими автобусами. Корисна дія гібридного автобуса дорівнює корисній дії конвенціонального автобуса, за вийнятком швидкости, що в середньому не перевищує 70 км (43 милі на годину).

В зв'язку з щораз вищою ціною за бензинове пальне, спорудники цілого світу звернули свої очі на електричні автомобілі. З приводу обмеженої електричної енергії конвенціональних акумуляторів та потреби їх постійної наснаги, вони не можуть конкурувати з автомобілями з погоном рушіїв внутрішнього згоряння. Але, як каже прислів'я, „потреба є матір'ю винаходів". Над таким винаходом революційної електричної батерії працюють вже декілька років численні дослідники. На їх думку, за 5-10 років буде збудований автомобіль з екзотичною електричною батерією, що дозволить проїздити відстань 2,000 миль. Ця нова батерія матиме назву „металоповітряної". Д. Брус Мерефілд, заступник президента фірми „Континенталь Груп" в Дітройті, у своєму інтерв'ю з пресою сказав, що „континентальна" батерія буде користуватися, замість олива (свинцю), літієм, що в сполуці з повітрям та водою буде створювати електричний струм. Покищо найбільшою перешкодою у використанні тієї батерії для погону автомобілів є його висока ціна, що дорівнює кілька сот тисяч долярів.

У протилежності до конвенціональних акумуляторів, континентальну батерію не можна наснажувати, так що переїхавши 2,000 миль, власник автомобіля мусів би міняти її за нову.

Але поряд із тією „революційною" батерією проводяться досліди з хлороцинковою батерією, що дозволить автомобілеві проїжджати без наснаження 150 миль при 50-милевій швидкості на годину. Крім цього, „Національна ля
боратори Аргон" в Чикаго проводить досліди з поліпшеною версією свинцево-кислотного акумулятора. Покищо новий поліпшений акумулятор, вдвічі сильніший за конвенціональний акумулятор, але його кошт дорівнює 50 дол. за одну кіловат-годину. Але не забуваймо про те, що перша жарівка, створена Едисоном, коштувала спершу 10 дол. Сьогодні, при майже 10-кратній девальвації доляра, вона коштує 50 центів, себто у 20 разів менше.

Христя Навроцька

К. ПАНЬКІВСЬКИЙ — ПРАКТИЧНИЙ ІДЕАЛІСТ

II

З часу його видавничої діяльности вив'язалося щире спілкування з передовими діячами Наддніпрянщини, як Цезар Білиловський, з походження жид, високоосвічений лікар, доцент у Петербурзі, з яким познайомився у Відні. Він познайомив К. Паньківського з українцями-патріотами з Петербургу, з якими Паньківський міг вести постійну пропаганду української справи.

Найдовше дружив Паньківський з родиною Грінченків. Коли Борис Грінченко помер в Італії, він зайнявся перевезенням тіла в Україну. Підтримував зв'язок з проф. Агатангелом Кримським, якому пересилав галицькі видання до Москви. Допомагав у видавничих справах М. Драгоманову під час його женевської еміграції.

Завдяки листуванню Паньківського з Павлом Пелехіним, НТШ отримало 100 тисяч корон на майбутній Український медичний факультет. За ці гроші НТШ купило будинок на вул. Чарнецького 26.

Часто їздив з дружиною, синами чи племінницями в Україну. Моя мама Ірена Рибчак (Домбчевська), племінниця Й. Панківської, теж їздила з ними в 1908 році на ювілей Садовського.

Наддніпрянці зуміли оцінити щире ставлення Паньківського до них, зокрема політичні емігранти, що побували в гостинному домі Паньківських. Навіть тоді, коли зростали видатки для рідні, Паньківський не міг позбутися потреби помагати іншим. Добре, що його дружина своєю платнею могла помогти в домашніх видатках, бо „чоловік давав гроші на громадські справи". З рідньою дружини єднали його сердечні відносини. Зі старшим братом дружини д-ром С. Федаком, адвокатом, директором товарства забезпечень "Дністер", секретарем харчових справ ЗУНР та головою Горожанського комітету у Львові, єднала його спільна праця і доля царського в'язня в 1915 р.

Щира дружба єднала його також з чоловіком сестри його дружини Леонтини, о. Григорієм Рибчаком, парохом села Домажир і янівським деканом, невтомним культурним і політичним провідником Городецького повіту, який у 1919-1920 рр. був духовником УГА, в якій старшиною був його син Роман. Дві дочки, Ірена і Стефанія, активно помагали в усідомленні села. Ірена, заміжня за д-ром Романом Домбчевським, активним членом УСДП, членом Союзу Визволення України і секретарем дупломатичної місії УНР в Празі, під час війни в 1915–16 рр. була управителькою Захисту УСС у Львові. Молодша Стефанія, кваліфікована медсестра УГА, померла в 1919 році як жертва тифу у шпиталі, який сама зорганізувала.

Наймолодший брат дружини Володимир був суддею в Бережанах, а в 1919–20 р. — суддею польового суду УГА. Як філантроп, К. Паньківський подарував для бібліотеки „Просвіти" в Києві велику збірку рідкісних видань, що стала основою цієї бібліотеки, а також значним грошовим датком підтримав касу Товариства.

У „Вістнику Союзу Визволення України" (Відень, 1915) в посмертній згадці про Костя Паньківського так згадують його: „Мостячи собі життєвий шлях власною працею, він став дуже чутким на людське горе та не раз можна було вичитати в його лиці вислів розпуки, або побачити сльозу в його очах з тої причини, що не було в нього можливости зарадити людському горю, як бажало б його чоловіколюбне серце".

Не відмовляв помочі студентам, письменникам, мистцям, коли звернулися до нього, але були і такі, що використовували його добре серце. Паньківський був членом основником допомогового товариства незаможним учням української гімназії у Львові „Руслан". Був дуже активним у комітеті будови українського театру у Львові. Підтримував гуцульський театр Гната Хоткевича. В 1897 р. довідався, що в Ужгороді існує товариство Св. Василія Великого, став його членом і підтримував його журнал „Наука". В часі сецесії українських студентів Львівського університету в 1902 р. громадянство доручило Паньківському, до якого мало повне довір'я, завідувати фондом „Жертви для жертв". З тих грошей ішла допомога тим студентам, що мусіли виїхати з Галичини на студії. Він був там, де потрібна була допомога. Ощадний для себе, але для загального добра був майже розтратний. С. Єфремов пише: „Скільки думок не родилося в його голові, подиктованих розумінням справи. От хоч би згадати плян утворення приюту для українських журналістів".

К. Паньківський давав почин не одній установі у Львові, підтримував морально і матеріяльно, але коли вже станули на ноги — відходив в тінь, щоби зробити місце тим, які вміли краще репрезентувати, а деколи й використовувати в свою користь його працю.

Студіюючи у Відні, ознайомився з ідеями і працею Райффайзена і почав ці знання застосовувати у півкооперативних починах, з яких згодом дозрівала ідея і практика широкої кооперативної акції. Він бачив, як народ терпить під чужим гнітом і співпрацював з тими, які розуміли, що з освітою мусить іти в парі господарська самодіяльна організація. Він був дуже добре ознайомлений з економічними справами і включився в працю української кооперації.

Господарська ділянка, яку розвинуло Тов-во „Просвіта", почала переростати їх сили. Там треба було більше професійної опіки, зокрема читальняні каси і крамниці повинні були мати відповідних керівників і контролю. Треба було перемінити їх на реєстровані спілки з відповідною формою організації.

Громадське відчуття К. Паньківського тягнуло його туди, де була потрібна його праця. В 1898 році у Львові засновується „Краєвий Союз Кредитовий", який став початком кооперативного руху. Це була дуже широка ділянка, яка охопила різні спілки, постачання друків, книг, роздобування кредиту, проведення парцеляції поміщицьких земель для селян, надавання гіпотечних кредитів і проведення перевірок кооператив. Директорами того Союзу стали: д-р Кость Левицький, Кость Паньківський і заслужений учитель Григорій Врецьона. К. Левицький зайнявся формально-організаційними справами, К. Паньківський, який мав найбільше економічної освіти і практики, був другим директором і вів господарство Союзу від його заснування до 1915 року.

В 1903 році засновано Краєвий Ревізійний Союз, який став надбудовою і ревізійним осередком кредитових спілок цілої Галичини. В 1904 році Паньківський став членом Ради Ревізійного Союзу і редактором його органу „Економіст". Він не тільки редагував, але був автором перших річників „Економіста". Його завданням було організовувати наради, давати інструкції для правильної організаційної форми.

В 1912 році переорганізовано Ревізійний Союз і створено для полагодження біжучих справ Виконавчий Комітет, в якому Паньківський став заступником голови і практичним керівником усього кооперативного руху в Галичині до Першої світової війни. При допомозі журналу „Економіст" він виховував майбутніх кооперативних працівників і творив ідеологію спілок, зацікавлював громадянство економічним життям і давав напрямні для економічного піднесення народу. Свої статті підписував ініціялами, псевдонімами, щоб не було видно, що це одна людина все пише. В кожному річнику було 40–50 його статтей.

(Закінчення буде)

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ І УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

запрошують на

зустріч громадянства з членами президії Світового Конґресу Українців

яка відбудеться

в Ню Йорку — в суботу 8-го жовтня 1994 р. о год. 5-ій по пол. в Домі Визвольного Фронту при 136 2-га Аве.
у Філядельфії — в неділю, 9-го жовтня о год. 3-ій по пол. в Українському Культурному Центрі.

Проситься громадянство про численну участь.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
і
УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

запрошують українську громаду на доповідь

Голови Верховної Ради України

ДОСТОЙНОГО ОЛЕКСАНДРА МОРОЗА

в суботу, 1-го жовтня 1994 р. о год. 2-ій по пол.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 142 Друга Авеню
в Ню Йорку

Опісля кава і солодке

Вступ $10 від особи

ФОЛКЛЬОРНИЙ АНСАМБЛЬ
КАРПАТСЬКИЙ ВІЗЕРУНОК

з Івано-Франківського

YONKERS
Saturday, October 1st at 7:00 p.m.
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave., Yonkers, NY

UTICA
Friday, October 7th at 7:00 p.m.
Ukrainian Auditorium
6 Cottage Place, Utica, NY

LEHIGHTON
Saturday, October 8th at 7:00 p.m.
(Zabava at 9:00 p.m. following concert)
Ukrainian Homestead
1230 Beaver Run Rd., Lehighton, PA

ASTORIA
Sunday, October 9th at 1:00 p.m.
Holy Cross Church
31-12 30th St., Astoria, NY

PASSAIC
Sunday, October 9th at 6:00 p.m.
Ukrainian Center
240 Hope Ave., Passaic, NJ

CLEVELAND
Tuesday, October 11th at 7:00 pm.
Заля імені Митрополита Андрія Шептицького
5720 State Rd., Cleveland, OH

AKRON
Wednesday, October 12th at 7:00 p.m.
Holy Ghost Ukr. Parish Hall
1866 Brown St., Akron, OH

YOUNGSTOWN
Thursday, October 13th at 7:00 p.m.
Ukrainian Orthodox Center
1025 N Bellavista Ave
Youngstown, OH.

NEW YORK
Sunday, October 16th at 2:00 p.m.
Ukrainian National Home
140-142 2nd Ave., New York, NY

WHIPPANY
Sunday, October 16th at 6:00 p.m.
St. John's Ukr. Church Hall
Rt 10 and Jefferson Rd, Whippany, NJ

WASHINGTON, DC
Tuesday, October 18th at 7:00 p.m.
St. Andrew's Ukr. Orthodox Cathedral
15100 New Hempshire Ave.
Silver Spring, MD

HARTFORD
Thursday, October 20th at 7:00 p.m.
Ukrainian National Home
961 Wethersfield Ave, Hartford, CT

HEMPSTEAD
Sunday, October 23rd at 12:00 Noon
St. Vladimir Parish Hall
226 Uniondale Ave, Uniondale, NY

Заслужене відзначення

Під час церемонії надання митри о. Іванові Терлецькому

В суботу, 27-го серпня ц. р., широка українська громада Йонкерсу, Гемпстедту, Бриджпорту і Стемфорду була свідками милого торжества надання мітри отцеві архипресвітерові Іванові Терлецькому.

Це торжество відбулось в парафіяльній церкві св. Михаїла в Йонкерсі, де живуть родичі отця митрата Івана і які з тієї нагоди влаштували також святочне прийняття в залі Сумівського Центру для свого улюбленого сина — священика.

Це торжество почалось 6:30 Вечірнею з Литією, яку правив сам о. Іван Терлецький, а на почеснім троні сидів Владика Василь Лостен, який служив Литію та доконав вложення митри на голову отця Івана Терлецького і під кінець сказав відповідне до хвилі слово, вказуючи заслуги о. Івана в Америці та особливо його ролю у відновленій Духовній Семінарії в Україні.

Отець митрат Іван Терлецький є відомий не лише на терені Стемфордської епархії, де він закінчив гайскул і коледж, але також зі своєї праці як учитель в гайскул і коледжі, як директор шкільної бібліотеки та префект в коледжі, але також як душпастер в Ню Гейвені, Бриджпорті і Гемпстедті. Не диво, що вістка про відзначення Отця Терлецького Блаженнішим Патріярхом Кардиналом Любачівським гідністю митрата викликало у всіх, що його знають, велику радість.

Тому що отець Терлецький вже з вересня перейняв пост ректора Колегії св. Василя в Стемфорді, годилось, щоб церемонію надання митри повторено також на терені Стемфордської епархії. Цього акту доконав Владика Василь Лостен при участі в церкві св. Михаїла понад 500 присутніх. Церква св. Михаїла була переповнена людьми. Після відправи в церкві і відспівання „Многая літа" отцю митратові Іванові і Владиці Василеві, друга частина свята відбулась в Сумівському Центрі. Там зібралось понад 320 осіб, в тому числі, крім родини і близьких приятелів, також колишні парафіяни Бриджпорту, Гемпстедту, Йонкерсу і Стемфорду.

Святочне прийняття, яке гарно влаштувала родина о. Терлецького, відкрила сестра отця митрата, Марійка Терлецька. Молитву провів Владика Василь Лостен, який поблагословив трапезу. Дальший провід прийняття Марійка Терлецька передала в досвідчені руки отця Івана Кащака, який вийшов з тої самої парафії св. Михаїла в Йонкерсі та є приятелем отця митрата Івана від самої юности.

В часі вечері промовляли: отець Віліям Ґор, член Чина Облятів, який по бабусі походить з українського роду, і потягнений голосом крови їздив на Україну до праці в Духовній Семінарії в Рудні. Отець Ґор був в Україні один рік і з гумором розказував про нелегку працю отця митрата Терлецького на пості віцеректора. Отець Ґор представив ті всі труднощі, які своїм завзяттям, організаційним хистом поконував о. Терлецький. З його оповідання про працю о. Терлецького дуже ясно всі присутні зрозуміли, що Патріярх Любачівський справедливо нагородив о. Терлецького такою високою відзнакою.

Не менш дотепно промовляв відомий святоюрський проповідник о. Лев Ґолдейд, ЧСВВ. Він розказав про своє знайомство з о. Іваном Терлецьким ще зі Стемфорду, а також мав нагоду обсервувати О. Івана в час його праці в Духовній Семінарії в Рудні, де отець Лев давав для студентів Семінарії реколекції.

З побажанням і привітом з тієї нагоди промовляла Рома Гайда від Патріярхального Товариства. Сотник Футала вітав о. Терлецького як парафіянин Йонкерсу і також від сумівської кредитівки, вручаючи дар на виховання священиків в Україні.

Треба з признанням для родини Терлецьких та самого отця митрата підкреслити, що родина просила, щоб гості по змозі складали свої датки на потреби Богословської Академії у Львові.

Під кінець того милого свята отець митрат подякував Владиці, промовцям та всім гостям, що прийшли його вшанувати. Він радий, що міг три роки праці вкласти у нелегке відродження нашої Церкви в Україні. Він обслуговував також деякі парафії, мав нагоду побачити рідне село своїх родичів, пізнати ближче родину своїх батьків, як також широку українську громаду в різних місцевостях. Мило згадував свого безпосереднього настоятеля ректора о. Юліяна Вороновського, якого безмежну доброту та побожність мав нагоду подивляти на кожному кроці.

З новим досвідом о. митрат Терлецький перебирає тепер ректорство Колегії св. Василія в Стемфорді, де вже приїхало з України на студії 20 молодих кандидатів на священиків. Молитвою закінчено цей гарний вечір. Після того гості підходили з привітом і ґратуляціями до о. митрата Івана та складали також свої датки на ту шляхетну ціль, яку намітила родина о. митрата. На новому відповідальному пості виховника молодого покоління священства бажаємо о. ректорові Божого благословення та багато успіхів для добра нашої Церкви тут, в Америці, і в Україні.

Василь Ленцик

Допомога...

(Закінчення зі стор. 1)

опіки держави і які дійсно потребують помочі. А коли ми спільно провіримо обставини, тоді „спонзоруємо" таку дитину, даючи її 15 дол. на місяць і як можливо, також одяг. Я сама недавно повернулася із поїздки по Україні, в часі якої відвідала місцевості, в яких є „наші" діти, у Києві, Миколаєві, Полтаві, Івано-Франківському, Львові та в Броварах. Всюди я бачила дітей, говорила і переконалася, що вони дуже потребують нашої допомоги. Не уявляєте, які ці зустрічі були зворушливі та скільки доброго я бачила та відчула. Ось, в одному випадку бабуня, яка виховує дві сирітки, що залишила їй дочка, переконувала мене, щоб дівчаткам вже не посилати одягу ні взуття, бо мовляв, вже „дістали одну пачку" і може інші більше потребують а вони „зиму перетривають з тим, що є". Дивлюся на подерті тенісівки, що у дітей на ногах, і думаю, що ті „інші" то хіба зовсім босі...

— А як знаєте хто і що від вас отримав?

— Наша організація працює лише через Жіночу Громаду. У цьому відділі, що з нами співпрацює є точні списки з адресами дітей і що вони отримали. Як досі, не було крім одного разу, випадку, щоб нас обманули чи щоб цей дрібний гріш попав у непотрібні руки. А крім того діти, що мають цю допомогу, збираються, де можливо і де їх більше, дістають книжки, мають лекції та інше. Саме про те згадував Ярослав, який як півсирота та ще інвалід, дістав від нас допомогу на поїздку до ЗСА для лікування.

— Пробачте, але „Сиротинець" якось мало має розголосу тут в ЗСА, а ця акція допомоги сиротам — це велике і зворушливе завдання. Як сталося, що все це так тихо відбувається?

— Це зовсім просто. Діставши таку ідею, я зібрала групу знайомих мені жінок і спільно ми вирішили саме таку акцію допомоги і спонзорування сиріт в Україні, які не мають опіки держави, розпочати. Парох моєї церкви в Асторії о. митрат Еміль Монастирський дозволив нам у 1991 році зробити обід, дохід з якого був нашим початковим капіталом на цю акцію. А відтак ми оформилися, як звільнена від податків харитативна організація, саме під назвою „Сиротинець", зв'язалися з Жіночою Громадою і розпочали шукати спонзорів. Маємо тепер між ними також неукраїнців, бо цей спосіб допомагати конкретно одній дитині дуже відомий в американському світі.

— Але крім тих 170 дітей, що дістають місячну допомогу, ви ще й висилаєте для розподілу пачки з убранням?

— Так. Минулого року ми вислали 60 пачок через висилкове українське підприємство „Оксана", яке нам дуже йде на руку і допомагає. Усі пачки ідуть до М. Гоц, а вона зі своїми співробітницями розділює, де найбільше потрібно. Саме щойно ми вислали знову 11 пачок до Львова, Івано-Франківського, Ковля і Києва. Досі все, що висилаємо заходить правильно та без крадежей чи надуживань.

— Чи приїзд Ярослава на лікування був першим того роду у вашій діяльності?

— Ми хотіли допомогти цьому вийнятковому хлопцеві. Шкода, що вже було запізно поправити його зір. А лише тому, що в Україні не зуміли в час поставити правильну діягнозу, із-за браку відповідних інструментів, ми тепер розпочали збірку грошей на медичний інструмент для бадання очей, який мавби бути іменем Ярослава та для нього, але одночасно уживали б його у київській лікарні для інших пацієнтів. Такий інструмент коштує біля 5,000 дол. і саме збираємо датки. Їх можна висилати на конто „Самопомочі" в Ню Йорку ч. 19384 „Для Ярослава".

— А може серед наших читачів найдуться "спонзори" для дітей-сиріт в Україні? Що значить тепер тут 15 дол. на місяць...

— Може справді число спонзорів збільшиться завдяки цій розмові. Тому подаю конто, на яке можна посилати цю місячну пожертву, також таки у нашій „Самопомочі". Це конто ч. 17785, а чеки слід виписувати на „Orphan's Aid Society".

ФЕСТИВАЛЬ У МЕНОР КОЛЕДЖІ

Дженкінтавн, Па. — Тут у неділю, 2-го жовтня, від год. 12-ої дня до 5-ої вечора в Менор Джуніор коледжі, 700 Факс Чейс ровд., проходитиме щорічний Український фестиваль. Вступ є для дорослих — 4 дол., для дітей до 12-ти років — 1 дол. Телефон для інформацій (215) 885-2360.

Т-ВО СТАРШИХ ВІКОМ В МАЯМІ, ФЛА.
Повідомляємо родину і знайомих що 7-го вересня 1994 р. відійшла у вічність проживши 90 років

СВ.П.
СОФІЯ ЛЕВИЦЬКА
з дому Королик

ПОХОРОН відбувся 10-го вересня 1994 р. з української католицької церкви, а відтак на місцевий цвинтар в Маямі, Фла.

Під час тризни присутні зложили 305 дол. на „Фонд Дітям Чорнобиля".

Вічна їй пам'ять!

УПРАВА Т-ВА

З глибоким смутком ділимося вісткою, що 20-го вересня 1994 р. упокоївся в Бозі на 79-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІТО І БРАТ

бл.п.
отець ЄВГЕН ГАРАБАЧ

який своє життя всеціло присвятив Українській Церкві і народові.

Заупокійну Святу Літургію відслужено в понеділок 26-го вересня 1994 року о год. 10-ій у соборі Покрови Пресвятої Богородиці і св. Апостола Андрія Первозванного в [illegible].
ПОХОРОН покійного відбудеться в Україні.
Душу бл.п. о. Євгена поручаємо святим молитвам наших рідних і знайомих.

РОДИНА

Просимо наших отців і вірних помолитися за упокій душі о. Євгена Гарабача, духовника Української Католицької Церкви.

ЕПИСКОПСЬКИЙ ОРДИНАРІЯТ
АПОСТОЛЬСЬКОЇ [illegible]

ПОВІДОМЛЕННЯ для членів 76-го Відділу УНСоюзу У Нюарку, Н.Дж.

З днем 1-го жовтня 1994-го року обов'язки секретаря 76-го Відділу переправ новий секретар

АНДРІЙ ВОРОБЕЦЬ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачування вкладки на адресу

Mr. Andre Worobec
9 Bayard Place, Newark, N.J. 07106
Tel. (201) 451-2200 or (201) 373-8357

ПОВІДОМЛЕННЯ для членів 333-го Відділу УНСоюзу у Бервик, ПА.

З днем 1-го жовтня 1994 року обов'язки секретаря 333-го Відділу перебрав новий секретар

ДЕБРА ГОЛТЕР

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу

Ms. Deborah Holter
1162 Ferris Avenue, Berwick, PA 18603
Tel. (717) 752-6882

ПОВІДОМЛЕННЯ для Членів 297-го Відділу

З днем 1-го жовтня 1994 року 297-ий Відділ злучився з Відділом 63-им, якого секретарем є

МИХАЙЛО ТУРКО

Просимо членів 297 Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 63-го Відділу на адресу

MICHAEL TURKO
1339 6th Avenue, Ford City, PA 16226
Tel. (412) 763-7034

ПОВІДОМЛЕННЯ для членів 427-го Відділу УНСоюзу у Ст. Кетеринс, Онт.

З днем 15-го вересня 1994-го року обов'язки секретаря 427-го Відділу перебрала нова секретарка

МАРІЯ ДОЛІШНА.

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу

Mrs. Mary Doliszny
182 Woodside Dr., St. Catherines, Ont. L2T 1X6
Tel. (905) 935-7779 or (905) 684-5127

Д-р Ю. Солтис в Стрию

Місті Стрий, яке мальовничо розташувалось у передгір'ї Карпат в Галичині, на березі одноіменної річки, відоме іменами славетних людей. Тут народився Ярослав Рудницький (професор філології, проживає в Канаді), Володимир Бандера (племінник Степана Бандери, зараз працює у Філядельфії), Г. Яремко, сестра відомої співачки Марти Кокольської. Всі вони нещодавно відвідали Україну, рідну Стрийщину.

Провів своє дитинство у Стрию д-р Юрій Солтис — професор, педагог-філолог, фахівець у галузі еспанської мови і літератури, знавець методики викладання англійської, української, російської, польської і німецької мов.

Д-р Юрій Солтис — голова редколегії книги „Тисячоліття Християнства в Україні" (урочистості 1988 року), надрукованої Крайовим Комітетом Тисячоліття Християнства в Україні, присвяченої відзначенням Тисячоліття в ЗСА, в Україні, в усіх країнах українського поселення. Головою Крайового Комітету Тисячоліття був в ЗСА д-р Юрій Солтис.

У 1992 році Ю. Солтис був запрошений в Україну для участи у Світовому конгресі гімназистів і гімназисток, який відбувався в Стрию. З того часу д-р Ю. Солтис приїжджає в Україну не просто як відвідувач, а як викладач, передаючи свій багатий педагогічний досвід вчителям України абсолютно милосердно, відмовляючись від платні. Він випрацював цікаву методику викладання чужих мов, виготовив матеріял, яким щиро ділиться з усіма, кому не байдужа доля освіти в Україні.

Д-р Солтис викладав курси поглибленого вивчення англійської мови у Львівському Політехнічному Інституті, курси методики англійської мови у Львівському Лісотехнічному Інституті, для вчителів Стрийщини.

Зайняття, які проводить д-р Солтис, викликають велике зацікавлення серед педагогів в Україні та мають великі успіхи. Утворюється ціла черга, щоби потрапити на курси до цього талановитого, дуже відповідального і працьовитого професора. Адже він, досконало володіючи українською (разом з іншими) мовою, вдало порівнює лінґвістичні процеси в українській і англійській мовах. Це робить його методику викладання доступною і зрозумілою в Україні, якій тепер потрібні саме такі спеціялісти. На його лекціях панує атмосфера дружнього, інтелектуально-інтеліґентного взаєморозуміння. Професор вміє включити кожного учасника до нестандартного обговорення ситуації, граматичного явища, дає багатий запас форм і методів сучасного підходу до викладання чужої мови.

У квітні 1994 року д-р Ю. Солтис виступив з доповіддю еспанською мовою з питань світової еспаністики на першій в Україні міжнародній конференції з еспанської мови, яку проводив Київський Педагогічний Інститут Іноземних мов, Міністерство Освіти України спільно з амбасадами Еспанії, Португалії та Арґентини. Д-р Солтис був запрошений до участи в праці секцій, дискусійних груп, а також отримав офіційні запрошення ректорату Київського Інституту Іноземних Мов на викладання в ньому еспанської та англійської мов.

Доктор Ю. Солтис мав зустріч з тодішнім міністром освіти України Петром Таланчуком. Під час зустрічі в Міністерстві Освіти професор подарував педагогам України майже 300 примірників книги-альбому „Тисячоліття Християнства в Україні". Книгу на всеукраїнських конференціях в Полтаві і Харкові отримали ректори університетів, начальники обласних управлінь освіти, директори педагогічних училищ, коледжів і ліцеїв.

Цю книгу д-р Ю. Солтис вручив церквам, бібліотекам та школам Львівщини та Стрийщини. Такий неоцінений внесок д-ра Солтиса в духову скарбницю українського народу. Книгою зможуть користуватись теперішні і майбутні покоління українців, вивчати її, як і ті унікальні матеріяли з англійської мови, які д-р Солтис подарував педагогічній громадськості України.

Стрийське місцеве телебачення зняло годинну передачу з участю д-ра Солтиса під рубрикою „Актуальне інтерв'ю", в якій професор розповів про свої пляни і враження з перебування в Україні, презентував вищезгадану книгу-альбом.

Радо вітали д-ра Ю. Солтиса в моршинській середній школі і в середній школі ч. 4 Стрия.

Глибокі коріння пов'язують Ю. Солтиса з 600-річним Стриєм, його освітою і культурою. Батько його, Богдан Солтис, був викладачем Стрийської гімназії, а мати — акторкою місцевого театру.

Приїзди і перебування д-ра Солтиса в Україні — це суттєва подія в житті її науки, культури і освіти. Д-р Солтис дарує знання, інтелект, людяність українській громаді, приносить надію у відродження нашої етнопедагогіки, інспірує творчу працю і безкорисливе добро.

Наталія Антонюк
Стрий

Замість квітів на свіжу могилу

Подяка від родини св. п. д-ра Юліяна Химинця усім, хто був присутній на Панахиді, похороні та Службі Божій й 40-ий день після його відходу у вічність, та тим, які прислали свої співчуття і думками були з нами у важкий час.

17-го червня 1994 р., у п'ятницю, відійшов у вічність наш найдорожчий муж, батько і дідусь — св.п. д-р Юліян Химинець. Велика втрата, тяжке горе. Та в час нашої непоправної втрати і горя ми не були одинокими. Родина, друзі, приятелі і знайомі були з нами, підтримували нас і співчували. За це ми їм висловлюємо свою найсердечнішу вдяку.

Насамперед хочемо висловити подяки духовникам — о. мітратові Іванові Тилявському, парохові української католицької церкви в Норт Порті, Фла., який відвідував хворого д-ра Ю. Химинця в шпиталі та причастив його Святими Тайнами, о. Володимирові Заяцеві, парохові Кергонксонської української католицької церкви, який відвідував хворого д-р Ю. Химинця вдома і дав йому останнє миропомазання.

Панахида відбулася 19-го червня, ввечорі, в похоронному заведенні у Кергонксоні. Ми вдячні всім, що прийшли і побули з нами біля тіла Покійного. Панахиду відслужив о. В. Заяць. Прощали Покійного на Панахиді та говорили про життєвий шлях дорогого нашого мужа, батька, дідуся д-р Барановський, з Кергонксону, Н.Й., та Петро Часто, один з редакторів газети „Свобода", Джерзі Ситі, Н.Дж.

В українській католицькій церкві Службу Божу відправили о. В. Заяць та о. Себастян Сабол (Зореслав), ЧСВВ. Потім, на цвинтарі Св. Духа, в Гемптонбурзі, Н.Й., промовляли над могилою о. Сабол (Зореслав) та краянин Михайло Шпонтак, голова Карпатського Союзу. Ми щиро вдячні усім за їхні теплі слова, спогади та високу оцінку земної праці нашого дорогого Покійного.

У 40-ий день після відходу Покійного відбулася Служба Божа, а відтак — Тризна, приготовлена з допомогою членкинь 89-го Відділу СУА. На Тризні прозвучав вірш Л. Дмитришин-Часто „Пам'яті д-ра Ю. Химинця", який з великим почуттям прочитала п. Біровець, від громади про життєвий шлях св.п. д-ра Юліяна Химинця слово мав голова Відділу УККА Микола Василик. А відтак дружина, Марія Химинець, подякувала присутнім за співчуття, схвильовано говорила про творчу спадщину свого чоловіка, яка має стати надбанням усієї України і яку вона обіцяє видати друком. Від дітей усім присутнім дякувала за співчуття донька Марія Химинець-Котлярчук, яка також відзначила, що так як батько їхній, св.п. д-р Юліян Химинець, вони служитимуть Україні і всіляко допомагатимуть її.

Датки на Служби Божі за спокій душі Покійного зложили Катерина Терлецька, Соня Стороженко, Фла., 70-ий Відділ СУА у Пассейку, М. Роман, Фла., від співпрацівників сина Романа. За це їм щиро дякуємо.

На фонд Pediatric AIDC Foundation подарував гроші шпиталь на Лонг Айленд, де працює донька Марія Химинець-Котлярчук. На працю СУА зложили 25 дол. Ірина і Богдан Чайківські, Кліфтон, Н.Дж. З Фльориди надійшло повідомлення, що у неділю, на Зелені Свята, Осередок св. Андрія в Норт Порт, замість квітів на свіжу могилу Покійного, зібрав датки на охорону українських воєнних могил — в сумі 50 дол. Дякуємо за їхні пожертви на ці громадські цілі.

Щиро дякуємо за вислови співчуття, зокрема, організації КоЗІ, 56-му Відділові Союзу Українок в Норт Порт, Фла., 89-му Відділові СУА в Кергонксоні, Н.Й., 70-му Відділові СУА в Пассейку, Н.Дж., 57-му Відділові ООЧСУ в Норт Порті, Фла., Президії З'їзду закарпатських українців з рамени КоЗІ, та багатьом приятелям і друзям, які надіслали жалібні картки.

Дякуємо редакції газети „Закарпатська правда" в Україні за поміщення на своїх сторінках некрологу, в якому, зокрема, сказано: „Із ЗСА дійшла до нас сумна звістка — помер д-р Юліян Химинець. Ім'я палкого патріота України відоме широкому загалу нашої країни і його рідної закарпатської землі. Воно повернулося ій у всій величі після проголошення незалежности, боротьбі за яку Юліян Химинець присвятив усе своє життя. Активний учасник творення Карпатської України, сподвижник Августина Волошина змушений був покинути рідний край після загарбання його угорськими фашистами у 1939 році... Гірко сумуючи з приводу смерти д-ра Юліяна Химинця, висловлюючи щире співчуття його дружині Марії, дітям, онукам, родичам і близьким, ми пишаємося тим, що наша земля має такого сина".

В часі Панахиди та Тризни присутні висловили бажання зібрати датки на потреби Закарпаття. Пожертви зложили: 200 дол. — дружина Марія і діти Покійного; по 100 дол. — Оксана і Матвій Козяк, Роман і Анна Гарас, Орест і Оксана Бедрій, С. і Е. Новаківські; по 50 дол. — Михайло і Віра Шпонтак, Роман М. і Катерина Гарас; 30 дол. — Родина Марченко; по 25 дол. — Іван і Ірина Присташ, Е. Мартинець, Ліда Іґнат, Оля Цегельська, д-р Роман Барановський; по 20 дол. — д-р Роман і Ольга Мороз, Теодозія Коверко, Анна Куцан, Евеліна Кедюлич, Володимир і Анастазія Мерещаки, Юрій Костюк, Петро і Любов Часто, Б. Дейчаківський, Василь і Осипа Дудинські, Лідія Яців; 15 дол. — д-р О. Волянський: по 10 дол. — Оксана Мельничин, Катерина Терлецька, Дарія Баран, М. Стефаняшин, Міра Повх. Мелина Кокорудз, Христина Головата, М. С. Павлічко.

Щира подяка всім жертводавцям.

Ще раз сердечно дякуємо всім, хто був з нами в нашому горі.

Родина Химинців

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — На електричних торгах Української Фондової Біржі 20-го вересня продано 10,000 акцій комерційного банку „України" по 1,700 карбованців за акцію на суму 17 міл. карбованців. Ціна акцій протягом тижня не змінилася. Під час продажу акцій судноплавної компанії „Укррічфлот", покупці пропонували 45,000 карбованців за акцію, але їх не продавали. На біржі запропоновані також цінні папери концерну „Електрон", концерну „Різноекспорт", банку "Інтелект", акціонерної установи „Перспектива" і зовнішньоекономічного об'єднання „Світязь".

ТЕРНОПІЛЬ. — Газети „Тернопіль Вечірній" і „Тернистий Шлях" пошири-ли фотокопію та зміст таємної інструкції, адресованої тернопільській організації росіян „Союз защіти отєчества", зокрема її керівникові Свєтлову. В документі містяться рекомендації як не допустити до перемоги Леоніда Кравчука у виборах до Верховної Ради у Теребовлянському районі. Щоправда, прізвище Л. Кравчука не згадується, воно замінене словом „бившій". В документі є також вказівка спровокувати конфлікт між Рухом і УРП і дана вказівка „створити дефіцит палива на перший період збирання цукрових бур'яків, що збігається із заключним етапом перевиборчої компанії. В обласному управлінні Служби Безпеки України сказали, що їм невідомо про існування „Союзу защіти отєчества" в області і що це можливо, фальшивка.

ХАРКІВ. — У кінці вересня керівники Харківської области виїдуть до Москви, де мають намір підписати угоду про співпрацю між Харківською та Московською областями. Як повідомив заступник голови Харківської Обласної Ради Володимир Тягло, угода матиме не тільки економічний, але й політичний характер. Сторони хочуть, щоб ця угода увійшла до пакету документів, які будуть підписані президентами України і Росії. За словами В. Тягла, це буде першим кроком до процесу створення єдиного економічного союзу. Проєкт угоди містить 12 статтей, якими передбачено співпрацю в різних галузях, в тому числі у військовій, космічній, створення спільних підприємств і спільне інвестування.

КНИЖКА ВИДАНА У 1992 РОЦІ

У статті д-ра Святополка Шумського „Присягаю розказати правду про злочин" („Свобода" з 21-го вересня ц. р.) третій абзац згори слід читати: „В 1992 році у видавництві „Либідь" у Києві вийшло друге, доповнене видання „Розстріляної музи". — Ред.

РОЗШУКУЄМО

МАТОЛА ОЛЬГА ПЕТРІВНА розшукує братів МАТОЛУ МИХАЙЛА МИХАЙЛОВИЧА та ЮРІЯ МИХАЙЛОВИЧА.
Їх батько Михайло Михайлович народився у 1885 р. у с. Великі Лучки на Мукачівщині.
Дядько Петро Михайлович, 1905 р. н. живе в с. Великі Лучки.

Тел. в Києві 245-6591
Тел./факс в Ню Йорку (718) 601-0634 (Дмитро, Ліда).

❋ РОЗШУКИ ❋

ПЕТРО МІКОЦЬКИЙ розшукує **СЕРГІЯ з Волині з дружиною ВАЛЕЮ та ҐЕНКА Коцюрбу** — своїх знайомих з Німеччини (Німберґ, Туситай) та Бельгії де працювали разом в шахтах протягом двох років.
Звертатися на адресу:
Mr. Petro Mikocki
149 Hamilton Ave.
Passaic, N.J. 07055
Тел. (201) 472-0114

ПОШУКУЮ
родини синів мого стрийка, **Хоміка Миколи Степановича, нар. с. Колеховичі, Польща.**
Адреса у Арґентині до 1956 року Calle Jsleta N 2965 Valentin Alsina, Buenos Aires. **Переїхав до ЗСА у 56-59 роках.**
Писати: Україна 265700 Рівненська обл. Рівненський р-н, смт. Клевань II, вул. Заводська 12, **Хомік Євгенія Володимирівна** або **Юрій Кекіш** 733 E. Bauer Rd., Naperville, IL. 60563